

יש מלחמה במדינת ישראל

כתיבה:

ללא קאופמן, קלינט תבשורת
בת חן ברל, עובדת סוציאלית

הכתיבה עברה צינזור

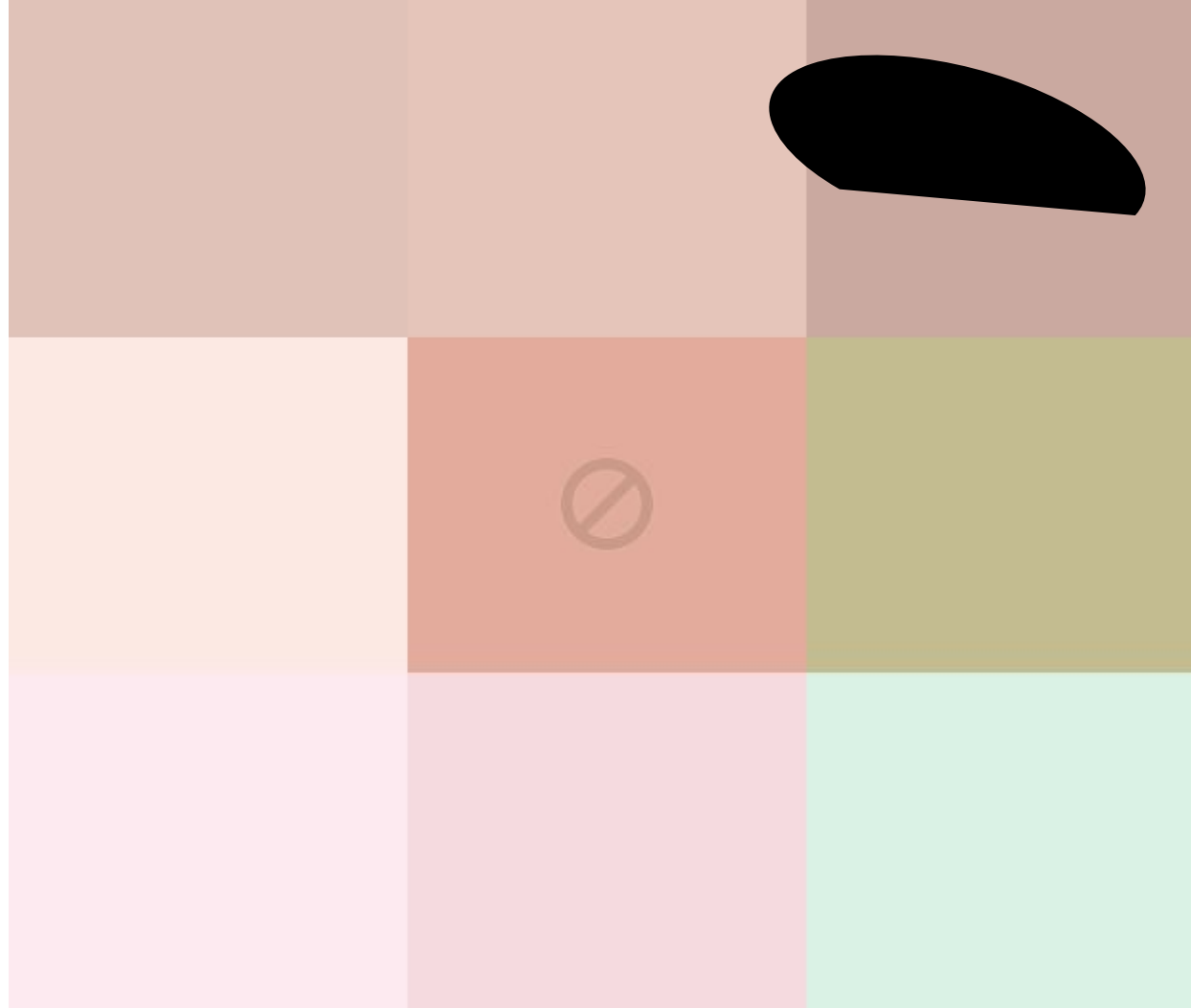
ד' בהא בעולם שעשיו וישמעאל אנאים את יעקב -
את עם ישראל.
ולכן תמיד הזויים אנאים את היהודים.

**למדינת ישראל כבר הרבה שנים יש מריבה עם האנשים
שזרים במדינות לידה.**

במלחמה יש אנשים שונים שרבים אחד עם השני
על משהו שהם רוצים.
והוא חשוב להם מאוד.

בזמן של מלחמה, יש הרבה חייילים ושוטרים.

באלחמה יש לעצמים אצטקות.
הן מצהירות אותנו מהימים שנופלים.

ד' נתן שכל ותבונה לאנשים להקים מערכת של "כיפת ברזל"
שבאשר מדיעים טילים, מצליחים לעוצץ את הטילים.
כדי שהם לא יפגעו בנו.

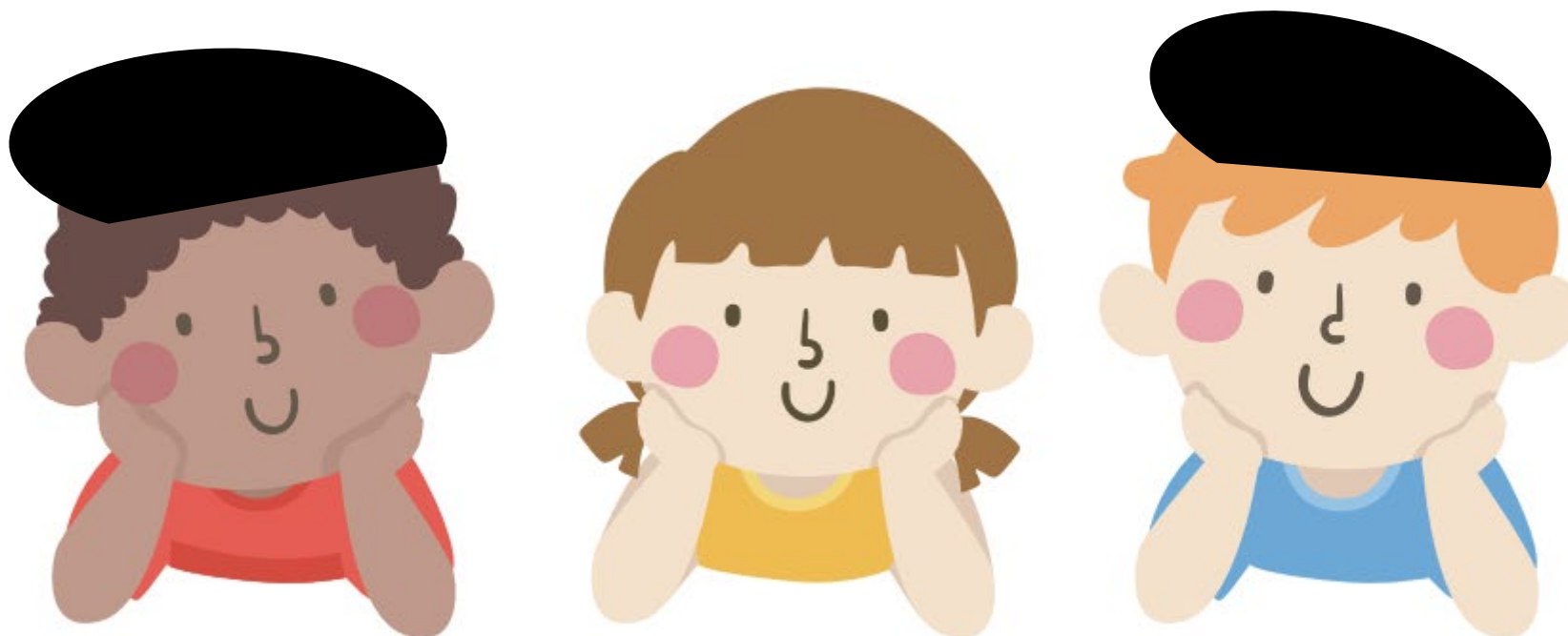
האזעקות מודיעות לנו כי אנחנו צריכים להיכנס למקום מוזן.
מקום מוזן זה השתדלות ושאירה מפני הטיילים.

אם אנחנו לא יודעים איפה המקום המושן.
אבל ואמא יהאנו איתנו.

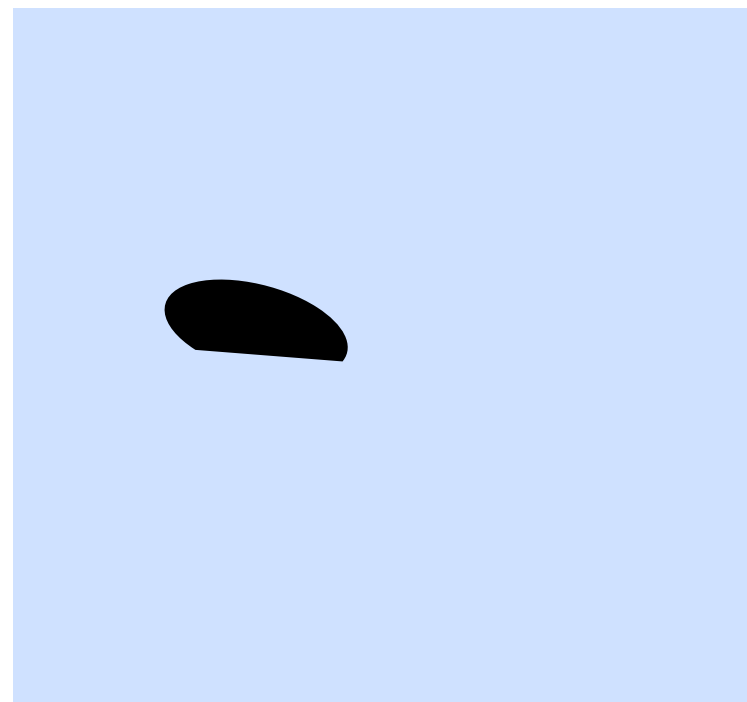

כשיש אזעקה אנחנו נכנסים לחדר האוהן וחכים שם
כמה דקות.

יש דברים שיכולים להרשים אותנו.
אפשר לקחת לחקום המוזן ספרים או דובי או בובה שאנחנו
אוהבים.

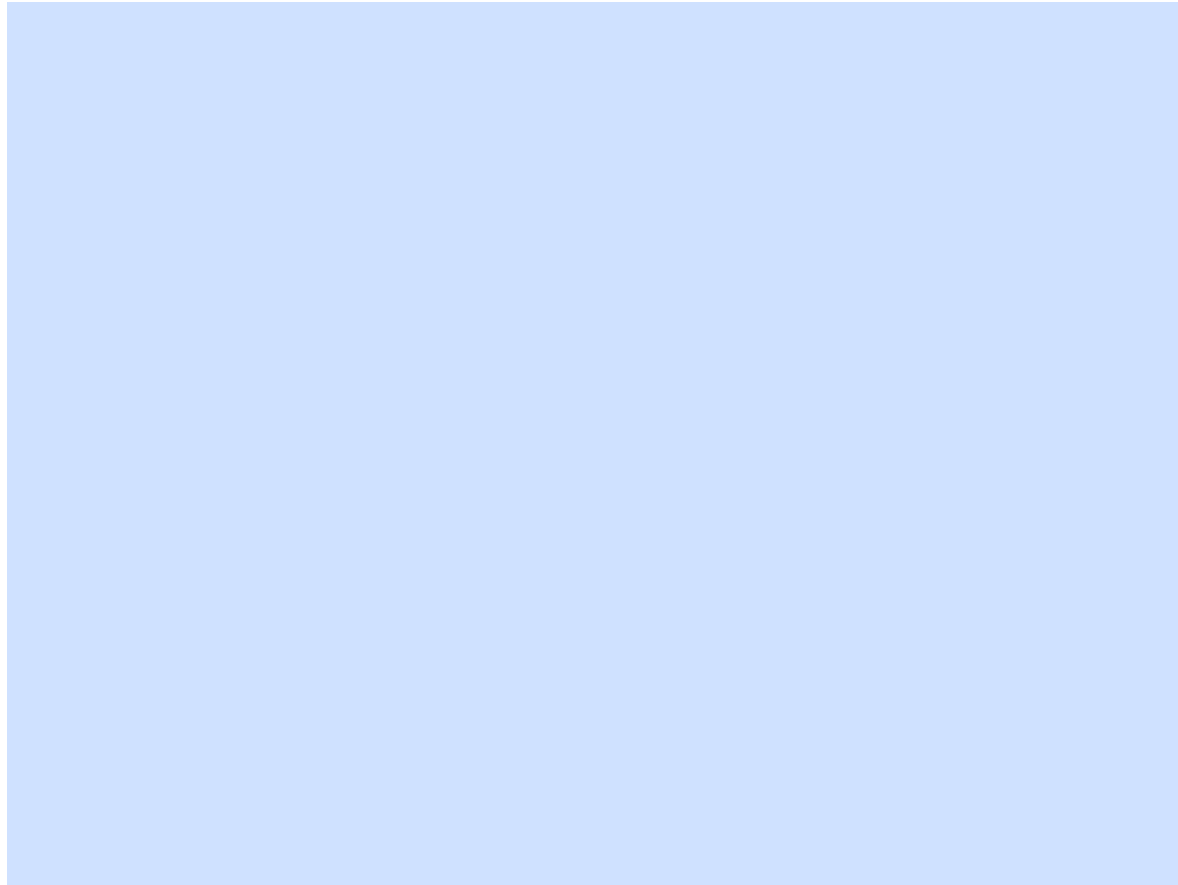
כמובן שנתפלל ונאמר תהילים עם אבא ואמא.
נדעק שירים ואפשר לספור.

אני יכול/ה להוציא אוויר בנשיפה ארוכה ואיטית,
ולחלל אוויר מחדש דרך האף.
אפשר לחזור על זה כמה פעמים.

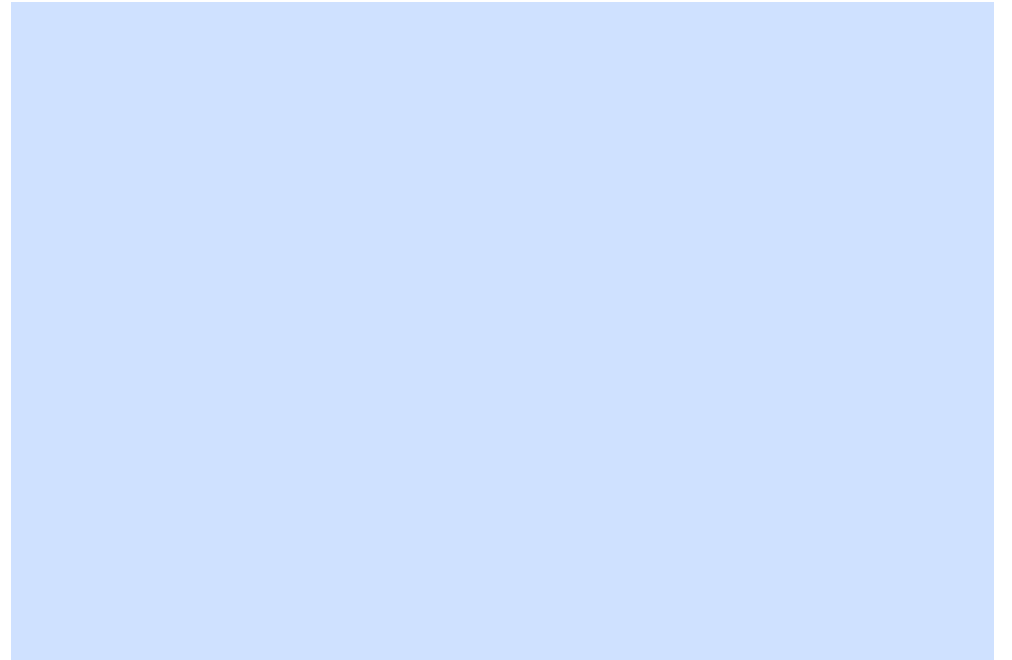
במדינת ישראל היו כבר כמה מלחמות,
ובסייעתא דשמיא הן נשמרו.
זם המלחמה הזו תישמר בסייעתא דשמיא.

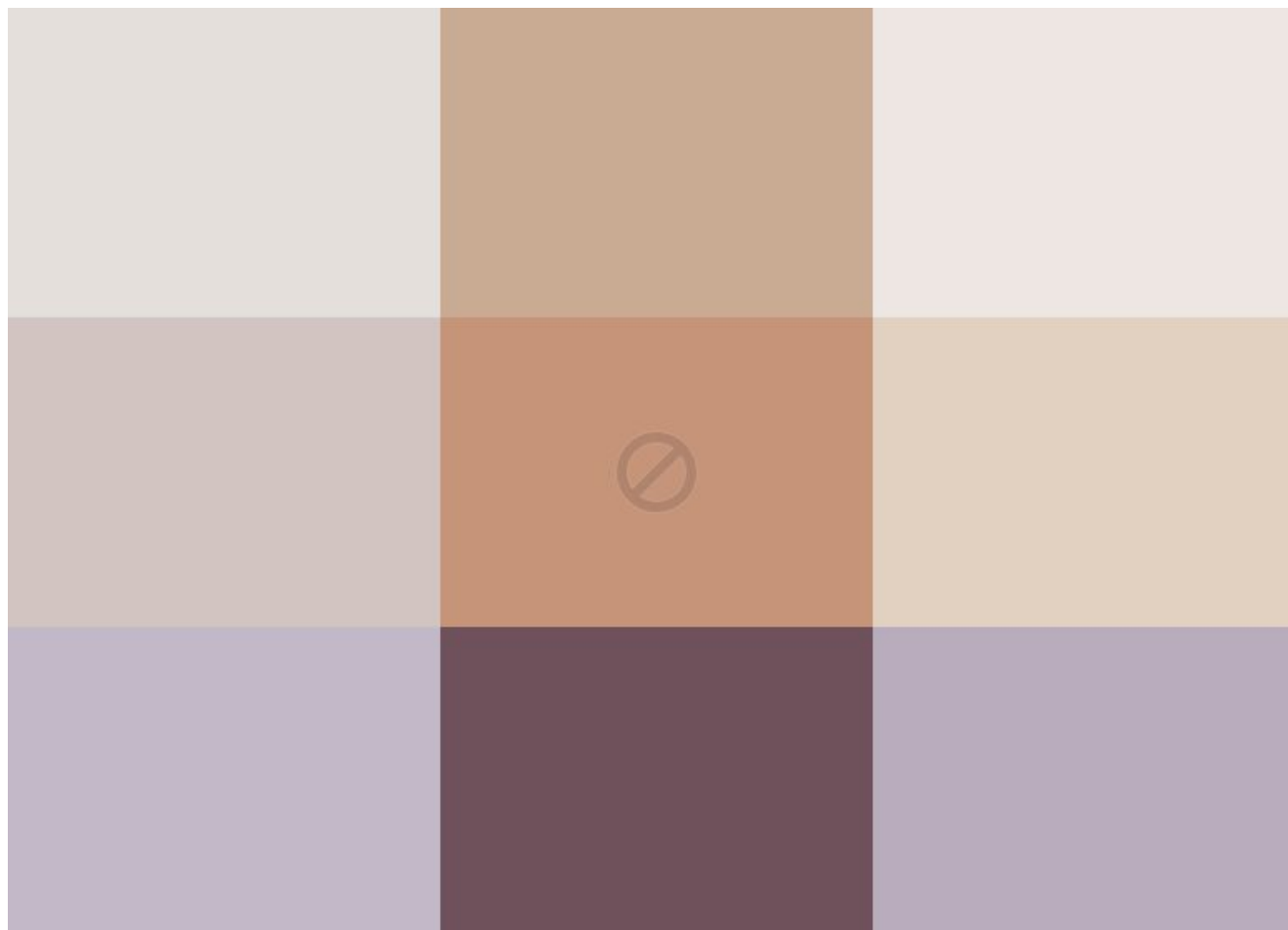
בינתיים אנחנו לא הולכים לעימודים.
אנחנו נשארים בבית עם המשפחה שלנו.
והמשפחה תעדיכן אותנו מתי המצב בטוח.
ואנחנו יכולים לחזור לעימודים.

בתקופה הזו יש הרבה שינויים.
יכול להיות שאנחנו, או המשפחה שלנו נרדשים כל מיני דברים או
נחשוב כל מיני מחשבות, זה בסדר.
אנחנו יכולים לשתף את המשפחה שלנו במה שאנחנו מרגישים.

יש עכשיו מלחמה.
ד' שומר עלינו!
יש דברים שאני יכול לעשות כדי להרזיש טוב יותר.

בעצ"ה עוד מעט המלחמה תישמר.
ואנחנו נחזור לען / לבית הספר / לת"ת,
שאנחנו מאוד אוהבים.

